

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Febr. 1868, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående inköp för Statens räkning af till skogskultur tjenlig jord, m. m.

(I. A.)

Till Stats-Utskottets behandling har Riksdagens Första Kammare remitterat en af Herr *Axel Odelberg* inom samma Kammare väckt motion (N:o 47), hvaruti på anförda skäl blifvit föreslaget: att Riksdagen måtte besluta, att till skogskultur tjenlig jord i de mellersta och södra länen skall, sedan undersökning om dertill lämpliga lokaler blifvit verkställd, uti sammanhängande större vidder för Statens räkning inköpas eller genom expropriation inlösas, för att med skog besås; att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det undersökning genom sakkunniga personer innan nästa riksdag må verkställas, rörande de trakter i nämnda del af riket, der de ifrågasatta åtgärderna lämpligast kunde verkställas; att för bestridande af de med dylika undersökningar förenade kostnader, Riksdagen måtte anvisa ett förslagsanslag af 10,000 R:dr R:mt, samt att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet hemställa, att de landsting, som ansloge dertill nödiga medel, må, efter derom gjord ansökning, erhålla nådigt tillstånd, att, på sätt och med de vilkor, Kongl. Förordningen af den 14 April 1866, angående jords afstående för allmänna behof, stadgar, genom expropriation lösa sådan enskild person tillhörig jord inom länet, som landstinget pröfvade lämpligt till skogskultur för länets gemensamma räkning.

Utskottet, som lifligt delar den icke blott af motionären, utan äfven af andra ledamöter inom Kammaren vid motionens remitterande uttalade åsigt, angående vigten för vårt land af en förbättrad skogskultur, är likväl tveksamt, om Staten bör

bör i någon vidsträktare mån ingripa i denna angelägenhet samt i sådant fall, huruvida de af motionären föreslagna åtgärder må vara de ändamålsenligaste. Uti en fråga af förevarande beskaffenhet synes under alla förhållanden utredning af sakkunniga män eller behörig myndighet vara erforderlig, innan Riksdagen derutinnan beslutar, och Utskottet anser att vid en sådan utredning bör, bland annat, tagas i öfvervägande, om det förut ej alldeles oförsökta sättet, att genom premier understödja enskilda för verkställande af skogsplantering å dertill lämplig mark, icke må förtjena att föredragas framför det af motionären föreslagna. Hvad särskildt beträffar frågan om anslag för undersökning rörande de trakter, hvarest inköp af mark för skogsplantering lämpligen kunde ega rum, så torde med sådan undersökning böra anstå, till dess frågan om inköp för Statens räkning af dylik mark först blifvit afgjord. För öfrigt äro skogsplanteringskassans medel, hvaraf, i händelse af behof, ett dylikt anslag torde böra utgå, ställda till Kongl. Maj:ts disposition, hvidan Kongl. Maj:t, derest ifrågavarande undersökning befinnes vara af det gagn att allmänna medel dertill böra tagas i anspråk, är, utan Riksdagens medgifvande, oförhindrad att dertill anvisa nödigt anslag. Och hvad slutligen beträffar förslaget om landstings berättigande att för åvägabringande af skogskultur expropriera enskilda personer tillhörig jord inom länet, så, enär härmed synes vara åsyftadt ett tillägg uti gällande lagbestämmelser, angående jords och lägenhets afstående för allmänt behof, är detta en fråga af sådan beskaffenhet, att den icke faller inom gränserna af den verksamhet, som för detta Utskott enligt grundlagarne blifvit utstakad. På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

att motionärens framställning icke för närvarande må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 Februari 1868.

Arv. Fr:son Posse.
